

Comença la nova etapa del 'Teletodo'
Fernando Tejero obre demà el nou suplement, que passa a dir-se **TTD**. ►► **TELEVISIÓ 85**

Primer vestigi humà a Amèrica

LLOC DE LA TROBALLA
ESTRET DE BERING
15.000 ANYS ABANS
Poblacions asiàtiques travessen l'estret de Bering
POBLAMENT RÀPID
Els humans van arribar a Xile en menys de 1.000 anys
►► **SOCIETAT 26**

Els pagesos culpen els industrials

Els pagesos acusen la patronal d'escudar-se en els cereals per incrementar els preus.
►► **ECONOMIA 46**

La F-1 també fustiga Mosley

Les marques alemanyes i japoneses exigeixen la dimissió del president de la FIA, després de divulgar-se un vídeo on participa en pràctiques sadomasoquistes.
►► **ESPORTS 56 i 57**

La sort

ONCE > 3 ABRIL
06.436
PRIMITIVA > 3 ABRIL
10 - 17 - 20 - 25 - 38 - 41
C: 44 R: 8

LOTERIA NACIONAL > 3 ABRIL
Primer premi: 76.459
Segon premi: 17.861

TRIO > 3 ABRIL
283

►► **PÀGINES 42 i 62**

el Periódico

www.elperiodico.cat ISSN 1578-746X
Ediciones Primera Plana SA. Atenció al lector: tel. 902 100 575. Subscripcions: tel. 902 45 45 14.
Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.
Difusió controlada per l'JOJD. Any XXXI. Número 10.473. D.L.: B 36.880 - 1978

XAVIER GONZÁLEZ

L'entrevista

Watermelon Slim Bluesman La revista *Mojo*, publicació de referència mundial del rock clàssic, el va beneir com la gran revelació del 2007. Ahir va inaugurar el festival Blues & Ritmes de Badalona.

«Tot i fins al límit, aquesta és la clau del blues»

NÚRIA NAVARRO

-Però un test havia confirmat que era un superdotat intel·lectual...
-El meu coeficient intel·lectual és de 142. Als 3 anys llegia el diari. Durant uns mesos vaig ser membre del club Mensa, però m'avorria molt.

-Tot i així, ¿el de camioner era el millor ofici possible?
-Durant un temps vaig fer de periodista i de professor substitut de secundària. Però necessito moure'm, suar. Vaig preferir plantar melons, oficiar funerals, treballar en una seradora... ¿Veu aquest dit?

-Veig el que en queda.
-Al treure un tauló de la serra, la fulla me'l va tallar. Si hagués portat el guant, la màquina m'hauria arrossegat i avui no seria aquí. ¡Oh, Déu, la mort em va passar més a prop que al Vietnam!

-Sense una vida com la seva, potser no cantaria com canta...
-Potser no em sentiria autoritzat, no. El blues és dels treballadors, no dels executius, ha, ha.

-¿És més negre que blanc?
-No. Per ser bluesman s'ha d'haver suat i haver resultat ferit... Has de viure el que cantes. El blues parla de les expectatives frustrades. I jo vaig frustrar les expectatives de tanta gent... Havia de ser un tipus d'èxit i vaig acabar sent camioner. Se suposava que havia de ser advocat i em vaig convertir en delinqüent.

-Bé, no va acabar malament la història...
-A la llarga vaig obtenir dos títols universitaris. Vaig decidir el meu propi destí. Sóc molt bo amb la llengua anglesa, l'hi asseguro. Avui ma-

En ruta

Watermelon Slim -en realitat es diu Bill Homans- va néixer a Boston el 1949 i va créixer a Carolina del Nord. Excombatent del Vietnam, va gravar el 1973 el seu primer disc, l'antibelicista *Merry Arbrakes*. Va cultivar síndries, va treballar en una serradora, va conduir camions -porta a sobre el pom del canvi de marxés-, va oficiar funerals, va reciclar residus i va tenir un infart. A partir de llavors, la seva vida va canviar. Es va convertir en un bluesman. El seu últim treball, *The Wheel Man*, l'acredita entre els millors.

teix podria fer classes d'Història, de Ciències Polítiques, d'Economia, de Psicologia... Però em falten les dents de dalt, ¿veu? Així que vaig optar per ser un bon lletrista de cançons.

-Posar-se les dents hauria sigut una altra opció.
-iCosten 25.000 dòlars al comptat! Jo tinc una història mèdica terrible, ¿sap? He tingut un infart, un vessament... ¡Em puc morir en qualsevol moment! Però he experimentat el més extraordinari de tots els sentits.

-¿De tots?
-¡Oh, sí! He estat dos cops casat. La meua primera dona era una bomba sexual... A la segona, també cantant de blues, vaig intentar salvar-la de si mateixa. Era cocaïnòmana. La vaig treure de Boston i la vaig portar a Oklahoma. Allà va començar a punxarse metamfetamines. Això va destruir el matrimoni.

-¿Tot això nodreix el seu blues?
-Tot això és blues. Tot i fins al límit, aquesta és la clau del blues.

-Per si de cas, vintja amb els ossos d'un gat negre...
-I amb un amulet de Nova Zelanda, i un altre d'una síndria, i un tros de motor... Sóc un fenomenòleg.

-¿En el sentit husserlià?
-La fenomenologia de què li parlo calcula el significat psicoespiritual de les coses. Els ossos de gat i la resta d'amulets són eficaços per aconseguir coses. L'any passat vaig parar la pluja en quatre ocasions.

-¿Provoqui-la aquí, senyor Slim!
-Em concentraré perquè ploqui aquí. Déu m'ha beneït.

-Potser a ell no li semblen bé les seves supersticions.
-Jo sóc episcopalià. I no hi ha contradicció entre les dues coses. He comès molts pecats, però tinc l'esperança de la salvació... He mirat de no perjudicar ningú. I a través del blues transmeto poder.

-¿Això és possible?
-Sí. Però no poder material, sinó voluntat de no abandonar. Qui em sent, diu: «Si aquest ha pogut mantenir-se tan fort, jo també puc». ■

Set x set

JOSEP MARIA FONALLERAS

El sexe i els pandes

Llegeixo amb estupefacció que els óssos panda mascle han de ser estimulats amb exercicis gimnàstics perquè puguin dedicar-se amb un cert afany a la satisfacció dels seus impulsos animals. Penso, per un altre costat, que si l'estimulació en concret és fruit de l'interès dels seus cuidadors per la necessària reproducció d'aquests óssos, en perill d'extinció, no hi deu haver en el seu fur intern gaire impuls atàvic per estimular. Enfeïnats com estan a menjar, endrapar, pair i descansar (més de 14 hores, entre gastronomia i aparell gàstric, cafe, copa i puro), sembla que els importa ben poc això del sexe. Simplement, no els ve de gust, o no els ve de gust més enllà de la llei del mínim esforç.

Els mateixos dies, llegeixo també l'interessant entrevista de Núria Navarro a Eudald Carbonell, custodi d'Atapuerca i descobridor de la primera mandíbula europea. Diu que el sexe és un invent de l'evolució perquè es pugui sostenir la complexitat dels mamífers, i que l'ideal seria un futur humà hermafrodita, dedicat només al pensament i la reflexió, discutint coneixements tots els dies de tots els mesos de tota la seva vida hermafrodita. Sense sexe, que és un endarreriment.

Ja tenia jo unes setmanes difícils, dubtant de l'existència de Déu (com ha pogut deixar, Déu, que Ronaldinho s'evaporés així?), però amb això de l'assumpte dels tediosos pandes i això del savi Carbonell, la situació a aquestes altures em sembla del tot insuportable. Si els animals s'avorriuen i si nosaltres ho haurem de deixar per donar pas a la meditació transcendental... bé... se m'acaben els arguments per desterrar-los una feliç entrada de la primavera.